

Republika Srbija
VRHOVNI KASACIONI SUD
Kzz 32/10
17.03.2010. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni kasacioni sud, u veću sastavljenom od sudija Gorana Čavline, predsednika veća, Nevenke Važić, Anđelke Stanković, Ljubice Knežević-Tomašev i Veska Krstajića, članova veća, sa savetnikom Vrhovnog kasacionog suda Mirjanom Puzović, kao zapisničarem, u krivičnom predmetu okrivljenog D.S, zbog krivičnog dela teško delo protiv bezbednosti javnog saobraćaja iz člana 201. stav 4. u vezi člana 195. stav 3. u vezi stava 1. Krivičnog zakona Republike Srbije, odlučujući o zahtevu za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca Srbije Ktz. 559/09 od 21.08.2009. godine, podignutom protiv pravnosnažne presude Opštinskog suda u Novom Kneževcu K. 130/08 od 22.12.2008. godine i Okružnog suda u Zrenjaninu Kž. 194/09 od 29.04.2009. godine, u sednici veća održanoj u smislu člana 422. stav 3. Zakonika o krivičnom postupku, u prisustvu branioca okrivljenog advokata S.T, dana 17. marta 2010. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE zahtev za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca Srbije Ktz. 559/09 od 21.08.2009. godine, podignut protiv pravnosnažnih presuda Opštinskog suda u Novom Kneževcu K. 130/08 od 22.12.2008. godine i Okružnog suda u Zrenjaninu Kž. 194/09 od 29.04.2009. godine, kao neosnovan.

O b r a z l o ž e n j e

Opštinski sud u Novom Kneževcu presudom K. 130/08 od 22.12.2008. godine okrivljenog D.S. je na osnovu člana 355. tačka 3. ZKP oslobodio od optužbe da je izvršio krivično delo teško delo protiv bezbednosti javnog saobraćaja iz člana 201. stav 4. u vezi člana 195. stav 3. u vezi stava 1. KZ RS.

Drugostepenom presudom Okružni sud u Zrenjaninu Kž. 194/09 od 29.04.2009. godine, odbio je kao neosnovanu žalbu Opštinskog javnog tužioca u Novom Kneževcu i potvrdio prvostepenu presudu.

Protiv obe pravnosnažne presude, zahtev za zaštitu zakonitosti podigao je Republički javni tužilac pod brojem Ktz. 559/09 od 21.08.2009. godine, zbog bitne povrede krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 11. ZKP, s`predlogom da Vrhovni kasacioni sud uvaži zahtev i utvrdi da je presudama Opštinskog suda u Novom Kneževcu K. 130/08 od 22.12.2008. godine i Okružnog suda u Zrenjaninu Kž. 194/09 od 29.04.2009. godine povređen krivični zakon u korist okrivljenog D.S.

Branilac okrivljenog D.S, advokat S.T. podneo je odgovor na zahtev za zaštitu zakonitosti, ističući da su navodi iz podnetog zahteva neosnovani, jer prvostepeni i drugostepeni sud u provedenom krivičnom postupku nisu učinili bitnu povredu odredaba krivičnog postupka na koju se neosnovano ukazuje u podnetom zahtevu, s`predlogom da se zahtev za zaštitu zakonitosti odbije kao neosnovan.

Vrhovni kasacioni sud je postupio u smislu člana 90. stav 1. Zakona o uređenju sudova i primenom člana 422. stav 2. i 3. ZKP, održao sednicu veća u odsustvu uredno obavještenog Republičkog javnog tužioca i okrivljenog D.S, a u prisustvu branioca okrivljenog, advokata S.T, na kojoj je razmotrio spise predmeta sa presudama protiv kojih je zahtev za zaštitu zakonitosti podignut, pa je po oceni navoda u zahtevu i odgovora na podneti zahtev branioca okrivljenog, našao:

Zahtev za zaštitu zakonitosti je neosnovan.

Prema nalaženju Vrhovnog kasacionog suda u podnetom zahtevu se neosnovano ukazuje na postojanje bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 11. ZKP uz isticanje da presuda ne sadrži razloge o odlučnim činjenicama. Zapravo, po stavu tužioca, iz datih razloga se ne vidi da li bi okrivljeni da je imao bočne retrovizore mogao uočiti oštećenog koji se kretao biciklom po bankini i preticao traktor okrivljenog i u skladu sa tim preduzeo odgovarajuće radnje saglasne saobraćajnoj situaciji, a da pri tom ne ugrožava ostale učesnike u saobraćaju.

Prvostepena presuda, nasuprot ovakvom stavu tužioca, sadrži jasne, dovoljne i neprotivrečne razloge o svim odlučnim činjenicama a iz utvrđenja koje prvostepeni sud temelji i na nalazu i mišljenju veštaka saobraćajne struke, koji nalazi:

- da okrivljeni nije imao mogućnosti da izbegne ovu saobraćajnu nezgodu i u situaciji da je u levom spoljnom vozačkom ogledalu mogao uočiti biciklistu u trenutku kada je u fazi preticanja ušao u zonu preglednosti ograničeno levim ivicama prikolica, pri čemu je biciklista mogao ući u zonu preglednosti okrivljenog oko 1 sekunde pre pada oštećenog na kolovoz, a u vremenu od 1 sekunde okrivljeni nije imao mogućnosti da kočenjem zaustavi ili izmicanjem značajnije bočno pomeri skup vozila udesno i izbegne kontakt sa telom vozača bicikla – oštećenog;

- da bi sada pok. oštećeni biciklista izvršio preticanje bio mu je potreban prostor širine najmanje 3,5m, a kako je širina kolovoza na mestu nezgode 3m, to nije bilo dovoljno da vozač bicikla izvrši preticanje skupa vozila, a da pri tom zadrži bicikl na kolovozu;

- u situaciji kretanja skupa vozila uz levu ivicu kolovoza, sada pok. oštećeni imao je razlog da ne započne preticanje, jer je tu radnju morao izvesti vožnjom bicikla oko 70m po travnatoj površini pored kolovoza;

- okrivljeni i da je imao bočni retrovizor pre pomeranja skupa vozila u levo, pod pretpostavkom da je oštećeni bio iza skupa vozila, nije mogao uočiti oštećenog, ako je isti bio iza prikolice, unutar gabarita, odnosno širine prikolice.

Takođe, prvostepena presuda sadrži ocenu svih izvedenih dokaza i na osnovu istih prvostepeni sud ne utvrđuje uzročno posledičnu vezu između postupanja okrivljenog u datoj saobraćajnoj situaciji i nastanka štetne posledice, a kod utvrđenja da je u konkretnoj saobraćajnoj situaciji ne postoje tragovi koji ukazuju da je prikolica traktora oborila oštećenog kao biciklistu i da je došlo do bilo kakvog bočnog kontakta, a što ukazuju i veštaci saobraćajne i medicinske struke, pa prema tome prvostepeni sud pravilno zaključuje da je do pada bicikliste – oštećenog prilikom preticanja traktora, moglo doći i eventualno usled udara bicikliste u ciglu na bankini.

Na osnovu pravilno utvrđenog činjeničnog stanja, prvostepeni sud je izveo i pravilan pravni zaključak, da nije bilo pouzdanih dokaza da su radnje okrivljenog u uzročno-posledičnoj vezi sa nastupelom posledicom, o čemu je na strani 11 stav 2 i 3 obrazloženja dao jasne razloge.

Iz netih razloga, Vrhovni kasacioni sud je na osnovu člana 424. ZKP, odlučio kao u izreci presude.

Zapisničar-savetnik,

Mirjana Puzović, s.r.

Predsednik veća-sudija,

Goran Čavlina, s.r.